

andet Hartkorn, de els at Kjøbstæderne paa anden Maade erholve fuld Erstatning for den Ugunst, som heri kunde synes at ligge for dem.

Ansættes nemlig Ny-Skatten, efter Behovet nu, for Finantsaaret 1850—1851 til 1 Rbd. 92 Sk., have Kjøbstædernes Hartkorn heraf svaret den Deel, der træder istedetfor Landskatten efter det nye Hartkorn, eller 44 Sk., hvorefter bliver igjen 1 Rbd. 48 Sk. som Ligningskat, eller som deels trædende istedetfor de i § 1 ophævede ældre Skatter m. v., deels udgjørende Bidrag til Rigsdagsudgifterne. Af nysnævnte ældre Skatter have imidlertid Kjøbstædernes Hartkorn hidtil deeltaget i Extrapaabud lige med andet Hartkorn, og Kjøbstædernes uprivilegerede Hartkorn i Fourage- og Marschpengebidrag, hvad der ialt har udgjort circa 1,330 Rbd.; desuden maatte, affeet fra den her foreslaaede Skatteregulering, Kjøbstædernes tidligere privilegerede Hartkorn have deeltaget lige med andet privilegeret Hartkorn i Udgifterne til Fourage- og Marschpenge. Kjøbstædernes Hartkorn har altsaa, eller maatte i alt Fald have, deeltaget i circa $\frac{2}{3}$ af det ovenfor som Ligningskat pr. Td. Hartkorn opførte Beslob, 1 Rbd. 48 Sk., saa at Kjøbstædernes høiere Bidrag for Tiden ifkun kan beregnes til 48 Sk. pr. Td. Hartkorn. Dette høiere Bidrag erholve imidlertid Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn erstattet deels ved at Indquarteringskatten estertidigt er nedsat med 3,500 Rbd. (see ovenfor), deels ved at Indquarteringen for Fremtiden godtgjøres, saavel forsaavidt angaaer de Gjenstande, hvorfor Forordn. af 15de November 1816 har bestemt Godtgjørelse, som for Gjenstande, hvorfor ingen Godtgjørelse deri er bestemt. Hvad angaaer Kjøbenhavn, bliver sammes høiere Bidrag af Hartkornet ifkun circa 158 Rbd.

Men hertil slutter sig en anden Betragtning, som ialtsaa maa findes afgjørende for den Erkendelse, at den hele Omregulering af Statsbyrderne, hvortil Forslag forelægges den nærværende Rigsdag, ingenlunde er til Misgunst for Kjøbenhavn eller de andre Kjøbstæder.

Som en Folge af Udjævningen af Forskjellen mellem det tidligere privilegerede og uprivilegerede Hartkorn og af Bærnepligtens Almindelighed maa nemlig den flere Præstegaarde og Hovedgaarde paahvilende Byrde at holde Hest til Militairetaten, falde bort, som en for dem særlig Byrde; og Udredningen m. v. af det fornødne Antal Heste, — hvilken Præstation in natura Krigsministeriet har troet ikke at kunne renoncere paa, — maatte altsaa fordeles paa anden Maade. Naar det nu engang er erkjendt, at Hesteholdet til Militairetaten maa bortfalde som særlig Statsbyrde og altsaa maa gaae over til at blive en almindelig Stats-sag, saa vilde det strengt taget ogsaa kunne fordres, at ikke Landdistricterne alene, men Kjøbstæderne tillige deri burde deeltage. Ikke desto mindre har Regjeringen troet ved det Lovudkast om Heste-Udredelsen, der vil blive forelagt nærværende Rigsdag, at burde bringe i Forslag, at nysnævnte Byrde paalægges alene Hartkornet, saavel Landdistricternes som Kjøbstædernes, hvorefter Kjøbstæderne altsaa ifkun i Forhold til deres Hartkorn vilde komme til at deeltage i Udgifterne ved Heste-Udredelsen.

De Grunde, hvorpaa dette Forslag støttes, ere nærmere udviklede i Motiverne for samme, men det maa upaatvileligt indrømmes, at derved er givet Kjøbstæderne al fornøden Sikkerhed mod Forfordeling.

Slutteligt bemærkes, at Kjøbenhavns Hartkorn udgjør 316 Tdr. hidtil privilegeret Hartkorn, og at de øvrige Kjøbstæders Hartkorn udgjør, indbefattet $\frac{1}{2}$ Skov- og Møllekøyd, circa 6200 Tdr. privilegeret og 260 Tdr. uprivilegeret Hartkorn.

Af Kjøbstædernes Liender er derhos hidtil svaret Skatter, som af andre Liender, hvad der vedbliver.

ad § 7. Den Geistligheden ved Forordningen af 11. September 1822 forundte Skattelettelse bestaaer for Tiden i, at der af Geistlighedens Hartkorn svares 1 Rbd. pr. Td. samt siden Arrangementet i 1838 mellem Statskassen og Bankens $\frac{2}{3}$ Bankrenter, som indbetales i Statskassen.